

عنوان مقاله:

تعیین شاخص های سنجش پایداری اجتماعی در محلات

محل انتشار:

هفتمین کنگره سالانه بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سیده فاطمه احمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه یزد

مهدی منتظر الحجه - دانشیار طراحی شهری دانشکده هنر و معماری دانشگاه یزد

محمدرضا نقصان محمدی - دانشیار طراحی شهری دانشکده هنر و معماری دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

برای پاسخ به چالش های پیش رو در مناطق شهری، مانند جهانی سازی، تمرکز زدایی و رشد سریع جمعیت که منجر به تاثیرات مخرب اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی شده است، ضرورت توجه به توسعه پایدار دوچندان می شود. امروزه بیشتر به مسائل زیست محیطی در توسعه پایدار پرداخته شده است؛ و پژوهشگران بعد اجتماعی را نادیده گرفته اند. محلات مسکونی به عنوان نخستین جامعه ای که شهروندان با آن سر و کار دارند، باید واجد معیارهای پایداری باشد. امروزه مفهوم مشارکت در محلات به معنای گذشته آن از بین رفته است. بی عدالتی در مناطق شهر (از نظر پخشایش امکانات) بیداد می کند، امنیت در برخی محلات که بافت ارگانیک و قدیمی دارند کاهش یافته است، محلات به ساکنان خود حس مکان و تعلق را القا نمی کنند. در این پژوهش پس از پرداختن به تعاریف پایداری، توسعه پایدار و ابعاد آن، به تعیین وجوه، مولفه ها، شاخص و زیرشاخص های آن پرداخته شده است که با پرکردن پرسشنامه در محلات، انجام مصاحبه و مشاهدات میدانی قابل ارزیابی هستند؛ و در صورت ادامه این روند، شاخص های بدست آمده می توانند در بازطراحی و یا طراحی فضاهای محلی استفاده شوند. این پژوهش با روش تحلیلی - تصیفی و بر اساس داده ها و اطلاعات حاصل از مطالعه منابع کتابخانه ای و مشاهدات میدانی در محلات انجام شده است.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، پایداری اجتماعی، شاخص پایداری اجتماعی، محله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1374087>

